Nincs háború olaj nélkül nincs olaj háború nélkül

Majdnem minden háború erőforrásért folyik. Minden ürügyet kitalálnak, legtöbbször a demokráciát és a szabadságot szedik elő, de valójában olajéhes uralkodókról van szó, akik pozíciójukat akarják védeni, mondja a svá jci történész, Dr. Daniele Ganser.

Tommy Hansen

A földolaj a II. világháború óta folytatott háborúk nyitja világszerte. Az olaj a háborúk célja ill. oka, Ebben az évszázadban a háború és az újjáépítés a politika és a gazdaság nélkülözhetetlen részévé vált. (Foto: Wikimedia Commons)

Az olaj már a II. világháború előtt a világ legkeresettebb erőforrásává vált a nyugati világ gazdasági növekedésének köszönhetően. Olaj kell a fűtéshez, a legtöbb modern termék előállításához és szállításához – és olaj nélkül háborúzni sem lehet.

Amikor 1942-ben Erwin Rommel, a náci hadvezér hadserege a tobruki csata után a líbiai Haifa sivatagában rekedt, az nem azért történt, mert ellenséges szövetségesek túlerejével állt szemben – hanem azért, mert egyszerűen elfogyott az olaja.

Valójában az egész előrenyomulás nem volt több egy kétségbeesett kísérletnél Észak-Afrika elfoglalására, hogy olajat tudjanak szállítani Adolf Hitler Németországába és a fasiszta Olaszországba.

Hitler egy évvel korábban fogalmazta meg ezt a küldetést. 1941 augusztusában egy utasításban fejtette ki a Krím félszigetet elfoglalásának szükségességét, hogy elvághassák az orosz olajszállítást és hogy újakat tudjanak maguknak biztosítani, mivel az USA éppen akkor akarta megszakítani üzleti kapcsolatait Németországgal.

Az 1940-es évek elején az USA volt a földolaj legnagyobb kitermelője világszerte. A náci háború valamint a II. világháború kirobbanása mégjobban fellendítette az USA olajiparát. Az Egyesült Államok úgymond Szaud Arábia akkori kiadása volt.

A háborúban már elejétől fogva amerikai vállalatok látták el olajjal a háborús feleket: Nagybritanniát, Németroszágot, Olaszországot és Japánt. Ezek közül egy állam sem termelt jelentősebb mennyiségű földolajat, ezért rá voltak utalva az Egyesült Államokra.

Amerikai olaj látta el a japánokokat

Még röviddel az 1941 decemberében bekövetkezett Pearl Harbour-i támadás előtt is amerikai földolaj látta el a japán hadsereget üzemanyaggal.

Japánnak nem volt földolajkincse, ezért alakítottak ki rendszeres olajszállító járatot az Egyesült Államok és Japán között addig, amíg a japán hadműveletek az Idiai óceánban olyan félemetes méretet nem öltöttek, hogy Roosvelt elnök leállította a szállítást.

Dr. Daniele Ganser történész és békekutató a bázeli Swiss Institute for Peace and Energy Research intézet vezet je. Ganser az elmúlt 100 év nemzetközi történelmének szakért je. Kutatásának központi témáját a földolaj és más foszilis tüzelőanyag képezi mint a háború forrása. Amióta Nyugaton megnövekedett a földolaj iránti kereslet, inváziókkal és hamis zászló alatt elkövetett akciókkal biztosították világszerte a földolaj készleteit.

Ehhez hasonlóan amerikai olaj képezte a németországi gazdasági növekedés alapját a háborúig – és biztosította Hitler aggresszív terjeszkedési politikáját a háború első évében.

Az Egyesült Államok pénzügyi támogatása és földolaja nélkül soha sem terjedhetett volna ki a náci Németország ilyen mértékben és háborús céljait sem tudta volna ennyire megvalósítani.

A Standard Oil a Rockefellerek és az IG Farben birtokában

1941-ben a legnagyobb amerikai koncern, a New Jersey székhelyű Standard Oil volt, élén a

Rockefeller család legnagyobb részvényesként. A második legnagyobb részvényes ezidőben a német IG Farben volt, a világ legnagyobb vegyi konglomerátuma.

Ez a kapcsolat akkor jött létre, amikor az Egyesült Államok a 30-as években a nagy amerikai gazdasági válság alatt nagy mennyiségű tőkét fektetett a náci Németroszágba, mivel Németország üzleti téren jó és biztos háttérnek számított.

Nyugati olajjal látták el a Német Légierőt

Nemcsak Standard Oil, hanem olyan cégek mint Du Pont és General Motors is társult az IG Farben-nel – ennek a három trösztnek köszönhette Hitler, hogy a Luftwaffe (légierő) egyáltalán fel tudott szállni.

A német repülőgépek üzemanyagába tetraetil ólomot (TEL) kevertek – melyet a Standard Oil, Du Pont és a General Motors szállított.

Amikor a II. világháború kitört Európában, Anglia hevesen titakozott az ellen, hogy az amerikaiak olajjal és üzemanyaggal lássák el a náci Németországot – amire Németország és Standard Oil rögtön azzal reagált, hogy átirányította olajszállító flottáit Panamába.

Standard Oil onnan küldte az olajat a Kanári Szigetek és Teneriffa központi helyeire, ahol pedig német olajszállító hajók vették át a rakományt, hogy továbszállítsák a német és az olasz csapatokhoz.

Az üzleti kapcsolat 1941 tavaszáig tarott

Ez 1941 tavaszáig tartott, amíg az Egyesült Államok kormánya nyilvánosságra nem hozta azoknak az amerikai vállalatoknak a listáját, amik a nácikkal tartottak fenn üzleti kapcsolatokat, ami pedig egy kisebb botrány váltott ki.

Ebben az időben a Standard Oil az amerikai olajtermelés több mint 80 százalékát fedte és szoros kapcsolatban állt a Chase National Bank of New York nevezetű bankkal – azzal a bankkal, melyet 1945. április 17-én az amerikai hatóságok bezártak, mivel a háború alatt náci pénzt mosott tisztára.

A transzafgán vezeték az 1990-es évek közepe óta tervben volt, amit csak Afganisztán 2001-es megszállásával tudtak megvalósítani. A tervek szerint 2016-ban adják át és a Kaszpi tenger földolaj forrásait fogja majd összekötni India és Ázsia főbb piacaival. (Foto: PeaceReporter.net)

Facts:

OLAJAT DOLLÁRÉRT

Az Egyesült Államok és Szaud Arábia között az 1973-ban kötött megállapodás értelmében az USA katonai védelmet biztosít a szaudi olajföldelken valamint felszereléssel és munkerővel támogatja az új szaudi titkosszolgálatnak a CIA modellje szerint történő létrehozását. Ennek fejében Szaud Arábia beleegyezett abba, hogy a földolajat csak-is dollárért árusítsák. Innen a „petrodollár" becenév. Két

évvel később Irán, Irak, Kuvait és Venezuela is tagja lett a megállapodásnak, melyet Katar, Indonézia, Líbia, az Egyesült Arab Emírség, Algéria, Nigéria, Ecuador, Gabun és Angola is követett.

A terror elleni háborút szeptember 11-e után első sorban a világ azon régióiban folytatták, ahol földolajat termelnek ki és azzal a céllal, hogy új szállítási útvonalakat alakítsanak ki az eurázsiai kontinensen.

Hitler olajának 85%-át az USA, Venezuela és Irán szállította

Miután az USA többé már nem látta el a náci Németországot olajjal, Hitler nagyon nehéz helyzetbe került. Németroszág még a háború vége felé is kb. három millió tonna olajat használt el évente, aminek 85%-át amerikai, venezuelai és iráni szállításokból fedezte. Mint már az I. világháborúban, Németország már megint rá volt szorulva a román és ukrán földolajra – és a kitermelés már megint nem volt elég arra, hogy megvalósítsa növekedési és inváziós céljait.

Amikor a japánok megtámadták a holland Indonéziát, az volt a céljuk, hogy hozzájussanak az ország gazdag olajforrásaihoz. Nem volt más választásuk, különben a japán háborús gépezet azonnal fel mondta volna a szolgálatot.

A legtöbb háború erőforrásért folyik

A svájci történész, Dr. Daniele Ganser meg van győződve arról, hogy a földolaj iránti kereslet okozza a legtöbb háborút.

„A háborús gépezet függ az olajtól, olaj nélkül nincs háború. Mindegy, hogy világszerte hova tekintünk, majden minden esetben megállapíthatjuk, hogy nagyon erős, olajra irányuló érdekek húzódnak meg a háttérben. Majdnem minden háború erőforrásért folyik. Minden ürügyet kitalálnak, legtöbbször a demokráciát és a szabadságot szedik elő, de valójában olajéhes uralkodókról van szó, akik pozíciójukat akarják védeni, mondja Dr. Daniele Ganser.

9/11 előtt az iraki olaj volt a cél

Már 2001. szeptember 11-e előtt világos volt, hogy az Egyesült Államok figyelme Irak olajforrásaira irányul, amely akkor a világ második legnagyobb tartalékát képezte. A Nyugat letámadta az országot, megbuktatta Szaddam Husszeint és Irak gazdag olajforrásait felosztották né-

hány kiváltságos nyugati koncern között mint a BP, Shell és Exxon.

1990 végén a Nyugat földolajóriása, Unocal társult Szaud Arábia Delta nevezetű olajtrösztjével. Közösen aláírtak egy megállapodást Afganisztán későbbi Talibán rezsimjével, mely értelmében egy az országot átszelő olaj és gázvezetéket építenek.

Szállítási utakat akartak maguknak biztosítani a Kaszpi tengertől Turkmenisztánon, Afganisztánon és Pakisztánon át a jelentős ázsiai piacokig.

A transzafgán vezeték

A transzafgán vezeték megépítése 2016-ra tervezett határidővel kezdetben nagy ellenállást váltott ki az afgán lakosság körében és különösen azok az afgán hadurak ellenezték, akiket a kabuli talibán rezsim nem tudott kontrollálni. Afganisztán 2001-ben bekövetkezett lerohanása egyes megfigyelők szerint azért történt, hogy a tervezett csővezetéket katonai jelenléttel védjék.

A olajipar és az amerikai dollár alapját a földolaj iránti kerslet és az olajszállítások képezik, mely az Egyesült Államok érdekeinek kielégítésére szolgál. Az 1970-es évek eleje óta általánossá vált, hogy az olajkereskedelemben csakis a dollár legyen használatos ezzel kizárva bármilyen más pénznemet.

Pénzzavar

„Ha egy pillantást vetünk az ún. Brent-olajra, amit az Északi-tenger olajmezeiből termelnek ki Norvégia és Nagybritannia között, akkor az árat dollárban láthatjuk. Manapság senki sem ütközik meg azon, hogy ezt az olajat nem norvég koronáért, sterling fontért vagy pedig euróért árusítják. Egy ország fizetőszközének és a nyersanyag iránti globális keresletnek ilyen módon való összefonódása enyhén szólva gyanús“, mondja Dr. Daniele Ganser.

Gyakorlatilag az 1971-73 között kötött olajdollár-egyezmények automatikusan erősítik a dollárt, mindegy hol és mikor kereskednek olajjal: naponta 24 órán keresztül, a hét összes napján, világszerte. A dollár ára mesterséges, amely túszul ejtette az egész földkeregség egyik természetes és alapvető erőforrásával történő kereskedelmet.

A nyilvánosság nem nagyon szerzett tudomást arról, hogy 2000 előtt Szaddam Husszein bejelentette, hogy át akarja állítani az iraki olajkereskedelmet eurora, ami pedig az európai piacokon pozitív visszhangot váltott ki. Irak 2003-ban bekövetkezett inváziója után, miután az iraki olajtermelést nyugati cégek vették át, az olajkereskedelem maradt dollárban.

Gaddafi államosítani akarta Líbia olajmezeit

2009-ben Líbia diktátora Mohammar Gaddafi is bejelentette, hogy államosítani fogja Líbia olajmezeit és hogy új pénznemet fog majd bevezetni, melyet az ország több mint 144 tonna aranykészlete fedez. Attól kezdve már semmiféle áruért sem akarta elfogadni az amerikai dollárt mint fizetési eszközt. A terveket sikerült meghiúsítani 2011 márciusában, amikor bevonultak Líbiába és megölték Gaddafit. A líbiai Nemzeti Bank volt elnöke, Qasem Azoz kijelentése értelmében röviddel az invázió után eltűnt Líbia aranya. Líbia olajkereskedelme továbbra is dollárban folyik.

Az tény, hogy minden egyes, az olajdollár-egyezmény felbontására irányuló próbálkozást hatalmas gazdasági és politikai nyomással és amerikai katonai beavatkozással hiúsították meg.

Szaud Arábia és az Egyesült Államok közötti barátság és a szoros kereskedelmi kötelékek a

Facts:

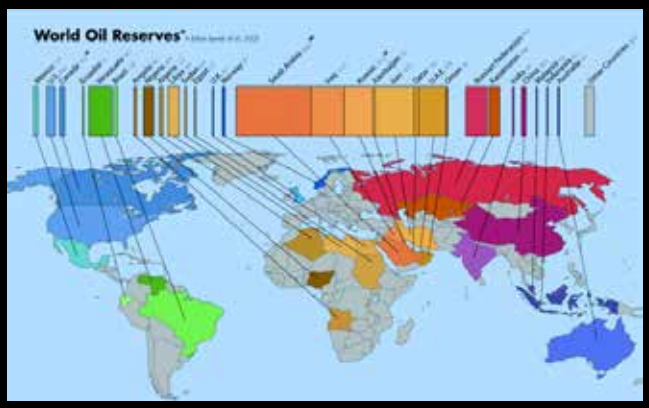

A földolaj iránti globális kereslet egyetlen egy ország fizetési eszközéhez történ kötése majdnem folyamatos sikert biztosít a pénznem számára. Ezt a rendszert csak alternatív energiaforrásokkal lehet megdönteni vagy pedig azzal, hogy az országok felbontják a megállapodást és saját útjukat járják. 1971 óta ha bárki is kísérletet tett az olajdollár-egyezmény felbontására, az az ország vagy gazdasági vagy pedig katonai megszálláshoz vezetett. Idegen seregek jelenléte biztosítja jelenleg Afganisztánban a transzafgán vezetéket a Kaszpi tenger és India valamint Ázsia legfontosabb piacai között. Ukrajnán keresztül pedig az orosz kontinens központi olajlel helyeihez fognak hozzájutni.

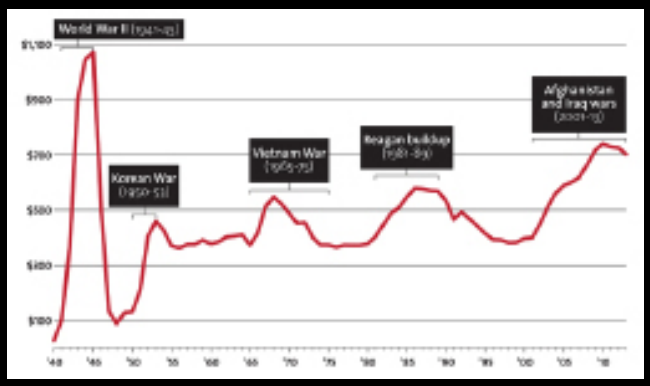

Az Egyesült Államok olajfogyasztása (balra) az amerikai fegyverkezési ipar terjeszkedésének arányában növekszik.

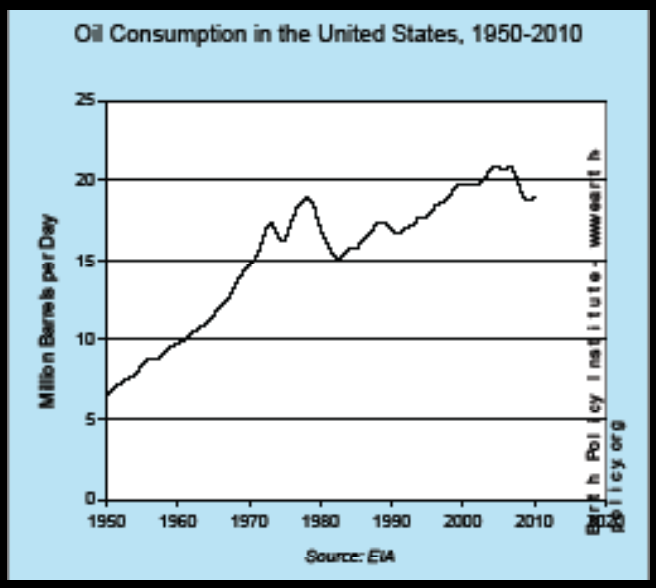

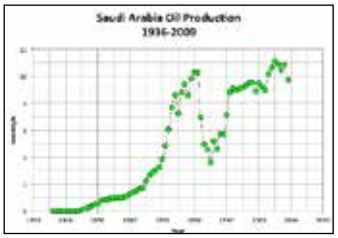

Szaudi Arábia olajtermelése az 1973-as olajat dollárért-megállapodás után ugrásszerűen megnőtt (Források: Seimosblog.com)

szaudik és az Egyesült Államok olajipara között történelmi méreteket ölt és dokumentumokkal jól bizonyítható. Amikor a 2001. szeptember 11-iki merényletek szervezőit keresték, nemzetközi megfigyelők megütközve vették tudomásul, hogy a Bush adminisztráció Afganisztánra koncentrált és nem Szaud Arábiára – holott a 19 állítólagos gépeltérítő közül 15-en Szaud Arábiából származtak és a vezető szereppel gyanúsított Osama bin Laden szintén szaudi volt.

A Bush család, a CIA és Szaud Arábia

A mély barátság, ami a Bush családot a szaudi királyi családhoz köti, széles körben ismert és immár az amerikai történelem részévé vált. Amikor a volt elnök George H.W. Bush 1976-77 a CIA igazgatója volt, többek között az volt az egyik legfontosabb feladata, hogy felépítse a szaudi titkosszolgálat rendszerét – az amerikai titkosszolgálat mintájára. Ebben akkor állapodtak meg, amikor megkötötték az olajat dollárét nevezetű szerződést – azidőben Amerika éppen abban fáradozott, hogy stratégiai fontosságú katonai támaszpontokat alakítson ki magának egész Szaud Arábiában, hogy ennek fejében katonai védelmet nyújtson a szaudi olajmezőknek.

Ez a katonai szövetség hivatalosan erősítette az olajdollár-egyezményt, amely védte az amerikai dollárt és az USA és Szaud Arábia olajiparának szabályos felvirágzásához vezetett.

George H.W. Bush 1953-ban megalapította a Zapata nevezetű földolajjal kereskedő vegyesvállalatot a CIA volt munkatársával, Thomas J. Divine-nal, aki véletlenül éppen akkor lépett ki a CIA-ból, hogy szabadúszóként dolgozzon tovább.

1993-ban nyilvánosságra hozott dokumentumok bizonyítják, hogy George H.W. Bush 1963-ig kettős szerepet töltött be: a Zapata igazgatója volt és a CIA munkatársa. 14 évvel később pedig a CIA igazgatója lett.

1979-ben George H.W. Bush megalapította az Arbusto Energy nevű földolajtrösztöt a texaszi Midlandban helyi üzletemberekkel, köztük James R. Bath-tal, aki Salem bin Ladent (Osama bin Laden féltestvérét) képviselte és azzal a szaudi Binladin csoportot. Arbusto Energy mozgalmas életet folytatott: többek között csalási és pénzmosási botrányokba keveredett a Bank of Credit and Commerce International-lal kapcsolatban, amibe a CIA is beépítette embereit. A BCCI-t a luxemburgi nemzetközi bíróság 1991-ben zárásra ítélte. 2002-ben kiderült, hogy a bank bezárása után is még sokáig folytatta tevékenységét.

Ami a földolajat, a külpolitikát és a globális fejlődést illeti, az elmúlt évek fontos politikai döntéseiben nagy szerepet játszott nénány feltörekvő, hatalmas befolyással rendelkező család. Úgy irányítják világszerte az eseményeket, ahogy számukra az hasznos és saját gazdasági érdekeiknek megfelelő legyen.

Olyan cégekkel állnak szoros kapcsolatban, mint pl. a Carlyle Group, melynek segítségével óriási magán vállalatokat alapítottak több milliárd dolláros értékben. A háború a politika és a gazdaság elválaszthatatlan és szükséges részévé vált. A Carlyle Group a világ legnagyobb tőkebefektető cége a magánszektorban. A Carlyle Group állandóan változó fizetési listáján az Egyesült Államok ill. a világ több országának volt elnökei és miniszterei találhatók.

Generációkon keresztül ápolta a Bush család szoros baráti és üzleti kapcsolatait a szaudi koronával és a bin Laden családdal, mely a Közép Kelet egyik legnagyobb cégének tulajdonosa. Katonai támaszpontok építésére specializálódtak.

Források:

Middle East Institute: Iraq's Petroleum Industri - Unsolved Issues: *<http://www.mei.edu/content/iraqs-petroleum-industry-unsettled-issues>*
Christopher Bollyn: TAPI Pipeline - The Real Reason for 4 More Years of War: *<http://www.bollyn.com/tapi-pipeline-the-real-reason-for-4-more-years-of-war/>*
Washingtonsblog.com: Libya War: Gaddafi Falls ... But Why Did We Invade In The First Place?: *<http://www.washingtonsblog.com/2011/08/libyan-war-gaddafi-falls-but-why-did-we.html>*
Dr. Daniele Ganser: Europa im Erdölrausch, Die Folgen einer gefährlichen Abhängigkeit: *Swiss Institute for Peace and Energy Research, SIPER, Orell Füssli Verlag, ISBN 978-3-280-05474-1*
Rommel in the Desert, By Dr Niall Barr: *<http://www.bbc.co.uk/history/worldwars/wwtwo/rommel_desert_01.shtml>*
History.com: Oct 7, 1940: German troops enter Romania: *<http://www.history.com/this-day-in-history/german-troops-enter-romania>*
The Tistle: A People's History of the United States: *<http://web.mit.edu/thistle/www/v13/3/oil.html>*
Tetrahedron: How the Bush family made its fortune from the Nazis: *<http://www.tetrahedron.org/articles/new_world_order/bush_nazis.html>*
Fox News: Documents: Bush's Grandfather Directed Bank Tied to Man Who Funded Hitler: *<http://www.foxnews.com/story/2003/10/17/documents-bush-grandfather-directed-bank-tied-to-man-who-funded-hitler/>*
Journal of Strategic Studies, Joel Hayward. Hitlers Quest for Oil. *<http://joelhayward.org/hitlers-quest-finished.pdf>*
Wikipedia: Case Blue (Operation Braunschweig), invasionen af Rusland *<https://en.wikipedia.org/wiki/Case_Blue>*
Iranreview.com: The US invasion of Iraq: Oil, the Mother of all Factors? *<http://iranreview.com/Archives/US%20invasion.htm>*
The Voice of Russia: The Mystery of Gaddafi's Gold *<http://voiceofrussia.com/2011/09/15/56232528/>*
Russia Today: CIA finally admits it masterminded Iran's 1953 coup *<http://rt.com/usa/iran-coup-cia-operation-647/>*
Middle East Research and Information Project: Oil and the Gulf War *<http://www.merip.org/mer/mer171/oil-gulf-war>*
Petroleum Economist: The War For Iraqui Oil - Beyond the Cliché *<http://www.petroleum-economist.com/Article/2880770/The-war-for-Iraqi-oilbeyond-the-clich.html>*
Iran Chamber Society: A Short Account of the 1953 Coup *<http://www.iranchamber.com/history/coup53/coup53p1.php>*
The Middle East Quarterly: How Important is Saudi Oil? *<http://www.meforum.org/42/how-important-is-saudi-oil>*
Reuters: What would a U.S.-Russia war look like? *<http://m.theweek.com/article/>*

<http://www.free21.org/?p=11611>